

Мишката скочила като попарена. „Пролѣтъ е това, ха“?

— Разбира се. Ще те лъжа ли азъ? Погледни, какъ слънцето грѣе, какъ врѣмето е топло и ясно! А твоята господарка още ли спи?

— Навѣрно още, казала мишката.

— Събуждай я по-скоро! Нека стане пролѣтътъ да цосрѣщне!

— Страхъ ме е. Моята господарка е доста зла: ще тропне съ лапа и ще ме прогони...

III. При мечката.

Но врабчето не било страшливо. То бързо влетѣло въ пещерята, кацнало върху муцуната на мечката и съ всичката си сила я щипнало за носа.

— Ставай кжсолапа мецано! извикало врабчето. Не стигна ли ти да спишъ прѣзъ цѣлата зима?

Мечката се пробудила и заревала съ всичката си сила:

— Караулъ! Разбойници! Ще ви науча азъ!

Но врабчето не се уплашило. То отново кацнало на едно ближно клонче и зачуруликало: